

"Per ser empresari s'ha d'haver mamat una llet especial", afirma amb un somriure Pere Julià, que va crear la indústria Peinajes Sant Martí ara fa deu anys, però que en porta molts més relacionat amb el món de l'empresa i els negocis. A més, en Pere no pot amagar uns orígens familiars lligats al sector tèxtil: **"El meu avi Joaquim va muntar una fàbrica a Sabadell on feien aprests, i avui encara funciona, tot i que ja no és de la família. El meu pare va començar de llaner als anys cinquanta. Anava al centre d'Espanya a comprar llanes, les classificava i les venia. Més endavant, va muntar un conglomerat d'empreses lligades al tèxtil fins que va arribar la gran crisi del sector als anys setanta. Aleshores, tot el seu món es va ensorrar i arran d'això i d'un cúmul de circumstàncies va patir una embòlia i va morir."** Dels nou germans, només en Pere va continuar amb la labor del pare.

Actualment, la indústria del nostre protagonista es dedica a portar a terme un procés de transformació molt concret, que ell mateix ens explica: **"Som una empresa que ni compra ni ven, ens porten el producte, el transformem i els el tornem."** I ens en dóna més detalls: **"Fem fibra acrílica, que preparem per després subministrar a les filatures. La producció d'aquesta fibra, que és un producte derivat del petroli, està en mans de grans multinacionals, però aquest és un procés que ells no fan i que hem de fer nosaltres abans que la fibra arribi al seu destí final per ser posada en cons i distribuïda."** I segueix: **"Convertim la fibra contínua en discontinua per donar-li característiques de les fibres naturals. És a dir, el fil està format per unes fibres discontinues i per això té una elasticitat i una sèrie de propietats més. Si nosaltres tallem la fibra acrílica i la transformem en discontinua, es podrà barrejar amb fibres naturals de la mateixa llargada i produir diversos tipus de fil."** En el procés que es porta a terme a Peinajes Sant Martí, tanmateix, hi ha molts factors que cal tenir en compte: **"Trenquem la fibra per estiratge, tibem fins que la trenquem i així aconseguim diverses llargades. Això requereix molts controls analítics, perquè hem d'assimilar al màxim la llargada de la nostra fibra amb la de les naturals."**

Evidentment, en Pere està al capdavant d'una empresa molt mecanitzada: **"Som només quinze persones i, en canvi, produïm unes 7000 tones l'any, és a dir, cada dia movem uns 30.000 quilos de fibra, que és més d'un tràiler diari. Per poder estar a aquesta alçada l'any 1997 vam fer un seguit d'inversions importants. Havíem d'apostar pel futur i això significava canviar el 80% de la maquinària, modernitzar tots els laboratoris i aconseguir la certificació ISO."** I afegeix: **"Va ser per a nosaltres un any clau, fins i tot vaig fer tota la inversió de cop per poder obtenir el finançament que necessitava."** En Pere està convençut que l'empresa encara existeix gràcies a haver-se arriscat com ho va fer: **"El que és ben clar és que si haguéssim continuat tal com estàvem com a mínim haguéssim quedat reduïts al 50%."** A l'hora de fer un pas tan important, tanmateix, no va trobar cap ajuda en l'Administració: **"Vaig aconseguir una subvenció que només representava el 0,3% de la inversió total. En canvi, estic convençut que aquesta empresa, situada al Llevant, a Andalusia o al País Basc hagués rebut un 40, un 50 o fins i tot un 70% de la inversió a fons perdut."**

Tot això ha vingut en gran mesura per poder competir amb la indústria dels

països del sud-est asiàtic: **"La transformació de fibres acríliques es va desplaçant cada vegada més cap a països de mà d'obra barata, i l'únic que podem fer nosaltres és especialitzar-nos i fer productes fora de l'estàndard. La qualitat i el servei són primordials i per això vaig ser pioner a obtenir la certificació ISO, perquè es tractava de demostrar que tenia un avantatge competitiu, que la meua indústria garantia una qualitat."** I segueix: **"Penso que a Espanya el nostre sector s'ha anat fent bastant fort, la gent ha sabut veure que s'havien de fer coses que requereixin una creativitat."**

A la indústria de Sant Martí Sarroca també fan altres feines a més de l'estiratge: **"Un cop hem convertit la fibra contínua en discontinua, ens cal donar-li un acabat, una regularitat, un paral·lelisme. És aquí on entrem, si el client ho demana, a fer una mescla amb altres fibres, que poden ser també artificials o naturals."**

Els llecs en la matèria tenim un desconeixement profund de la realitat d'un producte tan utilitzat com el fil, per això demanem a en Pere que ens introdueixi en els seus secrets: **"Dins d'un mateix fil, que després s'utilitzarà per fer la peça que sigui, hi ha un tant per cent de diverses fibres, i precisament de la quantitat de fibres que hi hagi en dependrà el seu gruix. Si a tu et diuen que aquell teixit és un 80% acrílic i un 20% de cotó, voldrà dir que si quan desfàs el fil hi veus deu fibres, vuit seran acríliques i dues de cotó."** El producte surt amb destí a les filatures o a les mateixes multinacionals productores de fibra en forma de bobines: **"Són unes unitats que fan de vint a trenta quilos de fibra premsada, embalada i etiquetada i que va al mercat nacional, a la Unió Europea i també a la zona del Magrib, d'Amèrica del Sud i d'Àsia."** Però són els seus clients els que exporten a tots aquests països i no pas ells directament.

Quin és l'èxit de les fibres artificials? **"L'entrada de la fibra artificial va provocar una revolució molt important en el món del tèxtil."** El pare d'en Pere va ser, de fet, dels qui primer hi van creure: **"El meu pare havia estat representant de la Seda de Barcelona i de la Seda de Blanes, i va començar a muntar negocis amb polièster. Estava convençut que aquell era el futur."** Els anys d'explosió forta van ser els seixanta: **"Es van començar a deixar de banda els cotons i les llanes, que eren les fibres per excel·lència, i es va optar pel polièster, l'acrílic i la viscosa. L'avantatge que té la fibra artificial és que presenta algunes propietats que la fibra natural no pot donar."** Va ser necessari, aleshores, trobar l'equilibri entre una cosa i l'altra: **"Va arribar un moment en què ens vam adonar que podíem fer mescles i trobar la solució per a cada tipus de teixit."**

En Pere és una persona que no oblidia aquells que li han fet costat i vol esmentar l'ajuda que va rebre del seu sogre, Josep Alsina: **"Va ser empresari tèxtil i em va donar un cop de mà quan el necessitava. Per a mi, que no tenia pare, va suposar un recolzament molt important."** Amb la seva esposa Laura, que ha estat també sempre prop seu, ha tingut quatre fills, algun dels quals potser tindrà l'esperit inquiet d'empresari que mostra el seu pare: **"De moment, el que cal és anar-se reciclant constantment i continuar treballant sempre seguint les demandes del mercat."** Pere Julià, un industrial que ha sabut fer-se un lloc en el tèxtil català, sembla haver heretat la força de la seva mare, Anna M. Dinarés, que **"a l'edat que té encara mostra una valentia i una empena impressionants."**

**“Per ser empresari s’ha
d’haver mamat una llet
especial”**

Pere Julià - Sant Martí Sarroca (Alt Penedès)